

кава, не трудешесе веке да найде другаго, вѣруа че другій не ще быти подобрь. Добрїи му се видѣха и отъ злыя полоши, помышляя ги да са подобно зли и юще по прелестници.

Да се вѣрна на мою історію, азъ се смѣшахъ съсь Кипрцы, и избѣгнахъ отъ бѣдственное невѣріе Царево. Нарбалъ трепереше отъ страхъ да се не откроя, понеже щеше изгуби животъ наедно съсь мой. Нетерпѣніе негово да ны види да пойдѣмъ бѣше несказанно; но противніи вѣтри ны възбраниха много време на Тиръ.

Въ истое време се упражнявахъ да опозная Финикійскія обычаи, толко прочути по всичкія познаты народы. Чудехсе на красное мѣстоположеніе того великаго града, кой є на єдинъ островъ по средѣ моря. Ближное краеморіе є красно заради плодоносіе свое, заради сладчайшія плоды що ражда, заради многія грады и села, кои са почти на єдинъ непресѣкновень редъ, на конецъ ради сладости клімата; понеже планины отъ секадѣ содержи мы сохраниятъ това мѣсто отъ топлїи полуденны вѣтры; и прохлаждавасе чрезъ сѣверныя вѣтры кои духать отъ кадѣ море. Това мѣсто є на Ливанское поле, а Ливанскій верхъ раздира облаки - възвышавасе даже до звѣздъ; єдинъ вѣченъ ледъ покрыва чело его; рѣки полны со снѣгъ падать като порой отъ верховъ стремнинъ, кои окружають неговую главу. Отъ доле се види єдна пространна гора отъ древны жедры, кои се видать толко стари, колко є оная земля на кою са насаде ни, и възвышавать густія свои стебла даже до облаковъ. Подъ полы на дубраву, на предножія горы находятсе толсти насища, по кои се видать че